

توسعه تجارت بیمه و بنیان های نظارتی^۱ (قسمت دوم)

مترجم: عبدالله آستین^۲

بیمه در گاتس و کشورهای در حال توسعه

گاتس و خدمات بیمه

مقررات مرتبط با بیمه در گاتس عبارتند از: موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت خدمات (GATS)، ضمیمه خدمات مالی، تفسیر تعهدات در خدمات مالی و جدول تعهدات اعضا با توجه به هدف آزادسازی تدریجی و تعهدات خاص پذیرفته شده، گاتس به کشورهای عضو اجازه می دهد که بخش های مختلف را به دقت انتخاب و حالت های مختلف عرضه را از موارد زیر انتخاب نمایند:

الف) ایجاد محدودیت در جدول تعهدات برای دسترسی به بازار به صورت محدودیت مقداری، محدودیت در اخذ مجوز یا تملک سهام خارجی در بخش بیمه یا زیر بخش های بیمه ای.

ب) محدودیت در دسترسی به عرضه کنندگان خارجی از طریق ایجاد محدودیت در رفتار ملی همانند الزامات اقامتی برای مدیران عالی رتبه.

پ) پذیرش تعهدات اضافی در ارتباط با مواردی که در جدول تعهدات ذکر نشده بر اساس مواد XVI و XVII و استانداردهای اعطای مجوز با تخصص و تجربه لازم.

۱. گزارش ارائه شده به سمینار انکناد توسط دبیرخانه انکناد، ژنو ۲۰۰۵

۲. رئیس گروه پژوهشی اموال و مسئولیت پژوهشگر بیمه.

سند تفسیر خدمات مالی^۱ ساز و کاری جایگزین برای پذیرش تعهدات داوطلبانه بیشتر است. این سند عمدتاً از سوی کشورهای توسعه یافته (به جز نیجریه و سری لانکا) مورد استفاده قرار می‌گیرد با وجود این، در مذاکرات جاری از کشورهای در حال توسعه نیز خواسته شده که برخی شرایط را اعمال نمایند.

در حالی که سند، قوانین جزئی تری را ایجاد می‌کند، حتی اگر اعضای WTO موافقت کنند که براساس این سند تعهدات خود را نپذیرند، انعطاف پذیری لازم را با اضافه کردن شرایط و محدودیت‌هایی به تعهداتشان خواهند داشت. کشورهایی که این سند را می‌پذیرند باید آنرا بر اساس رفتار مبتنی بر دولت کامله الوداد MFN^۲ اجرا نمایند.

این سند شامل جزئیات و ماهیت اساسی تعهدات خدمات مالی است. برای حالت‌های یک و دو، این سند خدمات بیمه ای را که تحت پوشش هستند ذکر می‌کند (برای مثال ریسک‌های بیمه ای مرتبط با کشتی‌های دریایی، هواپیماهای تجاری، کالاهای در حال حمل بین المللی؛ بیمه مستقیم و واگذاری انکایی، نگهداری و انتقال اطلاعات مالی، پردازش اطلاعات مالی، مشاوره مالی و سایر خدمات جنبی) در حالت‌های سه و چهار، با وجود این، پوشش برای کلیه خدمات مالی باز (Open-ended) است.

این سند همچنین ماهیت تعهدات را (برای مثال حالت یک، اجازه اقامت عرضه کنندگان خارجی خدمات مالی، به عنوان مدیر یا از طریق واسطه، مطابق با دولت کامله الوداد می‌دهد. و یا در حالت سه، حق ایجاد یا توسعه فعالیت در کشور عضو از طریق خرید شرکت‌های موجود، یا حضور تجاری)^۳ در نهایت، سند شامل شرایطی دربارهٔ عرضه، حمایت دولت، خدمات مالی جدید (الزام به ایجاد یا حضور عرضه کننده خدمت مالی برای عرضه خدمت جدید در کشور) انتقال و پردازش اطلاعات، حداکثر تلاش عضو برای حذف معیارهای تبعیض آمیز، تعاریف (برای مثال مدیریت حضور تجاری) و توضیحات (درباره رفتار ملی) است.

ماده XIX گاتس اعضای سازمان تجارت جهانی را به انجام مذاکرات مثبت با هدف آزادسازی

1.The Understanding on Financial Services

2.Most – Favored – Nation Treatment

۳. البته لازم به توجه است که بر اساس این سند در حالت سه "عضو می‌تواند شرایط و رویه های خاصی را برای ایجاد، گسترش یا حضور تجاری تعیین نماید".

تجارت خدمات مکلف می کند. این مذاکرات در سال ۲۰۰۰ شروع و به مذاکرات دور دوحه DWP^۱ که بر نیازها و خواسته های کشورهای درحال توسعه متمرکز بود منتهی شد.

طبقه بندی خدمات بیمه

در سند پیوست خدمات مالی آنچه از بیمه و خدمات مرتبط با آن مورد نظر است تعریف شده است و از آنجا که این طبقه بندی از خدمات بیمه ای با طبقه بندی سازمان ملل از خدمات (CPC) یکسان نیست لذا احتمال تضاد و عدم ثبات در تعاریف وجود دارد. این وضعیت در جدول تعهدات نیز وجود دارد. برخی کشورهای عضو تعاریف پیوست خدمات مالی را مبنا قرار داده و آن را جامع تر و شفاف تر و کامل تر دانسته اند، در حالی که برخی دیگر از کشورها معتقدند که تعاریف ارائه شده در پیوست خدمات مالی به میزان کافی جامع نبوده و شامل محصولات و خدمات جدیدی چون سیستم های پرداخت الکترونیک یا فعالیتهایی چون سرمایه گذاری مشترک و پرداخت صورت حساب الکترونیکی نمی شود. البته لازم به ذکر است که ارائه تعاریف گسترده نیز ممکن است به تضاد و تفاسیر متفاوت منجر شود و نیاز به کمیته حل اختلافات را ضروری سازد ماهیت جهانی خدمات بیمه نیز این وضعیت را تشدید می کند.

در توضیح منتشرشده به وسیله سازمان تجارت جهانی^۲ تعاریف گاتس به گونه ای اصلاح شده که شامل محصولات جدید نیز بشود. برخی از اعضا در انتقال چارچوب سازمان های خدمات مالی بر اساس قوانین داخلی خود با تعهدات گاتس دچار مشکلاتی شده اند. سوئیس پیشنهاد کرد که نحوه طبقه بندی کلی خدمات مالی با در نظر گرفتن نکات زیر اصلاح شود:

- تفاوت در ساختارهای نظارتی داخلی.
 - خدمات جدیدی که ممکن است در پیش از یک طبقه جای گیرند.
 - روندهای درحال ظهور (همانند بیمه بانک) که تعاریف فعلی را دچار تغییراتی می نماید.
- اما کشور نروژ پیشنهاد کرد که تعریف بیمه های انرژی و دریایی به گونه ای وسیع تر به صورتی که شامل کشتی های ماهیگیری و جابه جایی مسافر نیز گردد اصلاح شود. در ارتباط با بیمه انرژی

1. Doha work program

2. Background Note financial Services , WTO Secretarial , 1998/ S/ C / W/72

پیشنهاد شد که فعالیت تجاری در نواحی بالادستی (مناطق ساحلی) شامل اکتشاف، توسعه و تولید و فعالیت‌های مربوط به دارایی های بخش نفت، چه در مناطق ساحلی یا دریایی، مورد توجه قرار گیرد.

خدماتی که در راستای اهداف دولت عرضه می شوند

با توجه به موافقتنامه گاتس به طور خاص " خدماتی که از سوی دولت برای اعمال اختیارات دولتی عرضه می شوند" از شمول توافقنامه استثناء شده‌اند و خدمات استثنا شده خدماتی هستند که با هدف تجاری و در رقابت با یک یا چند عرضه کننده دیگر عرضه نمی شوند. این موضوع بحث های مختلفی را درباره این که چه خدماتی دقیقاً شامل این مجموعه هستند موجب شده است.

پیوست خدمات مالی توضیحاتی را ارائه می کند که بر اساس آن، "خدماتی که به وسیله دولت برای اعمال اختیارات دولتی" ارائه می شوند عبارتند از ۱. فعالیت‌های بانک مرکزی یا هر نهاد بومی به عنوان یک نهاد عمومی و با هدف کنترل سیاست‌های پولی و نرخ ارز، ۲. فعالیت‌هایی که برخی از مقررات قانونی هستند همانند تأمین اجتماعی و برنامه بازنشستگی دولتی، ۳. سایر فعالیت‌هایی که به وسیله یک نهاد عمومی به حساب یا با استفاده از منابع مالی دولت به انجام می‌رسند همچنین هر گونه فعالیتی که در طبقه ۳و۲ قرار می گیرد چنانچه در رقابت با یک عرضه کننده خدمات مالی یا نهاد عمومی دیگر عرضه شود، شامل تعریف " خدمات خاصی که توسط دولت برای اعمال اختیارات دولتی عرضه می شوند" نخواهد بود و بنابراین از دایره شمول پیوست خدمات مالی مستثنی نمی شود.

تعهدات دور اروگوئه

در میان ۱۱ بخش خدمات مالی که در سند شماره W/120 سازمان تجارت جهانی ذکر شده اند، خدمات مالی دومین درجه را از نظر تعداد تعهدات (پس از توریسم) به خود اختصاص داده است. تا مارس ۲۰۰۵ ، ۸۱ درصد از کشورهای عضو حداقل یک تعهد در بخش مربوط به خدمات مالی داشته‌اند. بیشترین میزان مشارکت از کشورهای اروپای شرقی با حضور ۷ کشور بوده است. در میان کشورهای آفریقایی تنها ۱۳ کشور از ۴۱ کشور عضو، تعهد داده اند. در آمریکای لاتین ۱۸ کشور از ۳۲ کشور تعهداتی داده اند در حالی که در آسیا ۱۷ کشور از ۲۵ کشور تعهد داده اند. در میزان تعهدات تضادهای قابل ملاحظه ای وجود دارد. در حالی که چهار کشور بحرین، گامبیا، کنیا و جزایر سولومون در حالت‌های یک، دو و سه تعهد کامل داده اند، حالت سه حالتی است که کشورهای عضو تمایل خود را

برای تضمین ورود بدون محدودیت اعلام می دارند، کشورهای مشروط تعهداتی داده اند محدودیت‌هایی در مورد ماهیت حقوقی، تعداد عرضه کنندگان، مشارکت در سهام و سرمایه گذاری در مؤسسات مالی همانند و اجازه اقامت و الزمات صدور مجوز ایجاد کرده اند. برخی از کشورها تأیید نیاز اقتصادی را نیز به عنوان شرط ورود تعیین کرده اند.

وضیعت فعلی مذاکرات گاتس در بیمه

دسترسی به بازار و رفتار ملی

موارد زیر نمونه هایی از پیشنهاد های ارائه شده برای دسترسی به بازار و رفتار ملی می‌باشند:

- شناسایی بخش‌هایی برای آزادی سازی بیشتر (همانند خدمات جنبی و واسطه گری شامل ارزیابی ریسک، پرداخت خسارت، محاسبات فنی، بیمه زندگی، بیمه اتکایی و واگذاری " خدمات حمل و نقل و بیمه اتکایی " بیمه های هوایی و دریایی).
- شناسایی حالت‌های آزاد سازی بیشتر (کشورهای توسعه یافته خواستار حالت چهار هستند ، به ویژه در ورود موقت اشخاص حقیقی شامل انتقال نیروی های درون شرکتی و نیروهای قراردادی، الزمات اجازه ورود و اقامت برای مدیران و کارکنان و کاهش محدودیت بر تعداد کارکنان خارجی).
- شناسایی مسائل بین مرزی (اغلب پیشنهادها بر اصل شفافیت که در کاهش تأثیر محدودیت‌های قبل از تأسیس مؤثر است تأکید نمودند و برخی از کشورها ارائه جداول تعهدات بر اساس الگوی ارائه شده در سند Understandings را پیشنهاد کردند).

حالت‌های یک و دو

کشورهای در حال توسعه نگرانی‌هایی در ارتباط با حالت‌های یک و دو آزادسازی با توجه به اهمیت خدمات مالی و ضعف سیستم نظارتی خود دارند. هرگونه آزادسازی باید سیاست‌های مالی و پولی کشورها را در نظر داشته باشد. درحالت یک نگرانی‌هایی به طور خاص در ارتباط با نوسان و حرکت سرمایه که بر اثر پیشرفت‌های تکنولوژی تشدید شده و سبب ابهام بین حالت‌های یک و دو می شود، بروز کرده است. سوئیس پیشنهاد کرد که تعهدات در حالت‌های یک و دو باز بینی و نیاز به هماهنگی بیشتر و حتی ادغام دو حالت در خدمات مالی بررسی شود. برای کشورهای در حال توسعه توجه به بخش‌های بیمه ای یا زیر بخش‌هایی که از آزادسازی در حالت‌های یک و دو منتفع می شوند - این

خدمات در بازار داخلي به علت نياز به سرمايه بالا و يا مهارت فني عرضه نمي شوند- مفيد است.

پيشنهادهای اوليه و بازيني اين پيشنهادهای

کشورهای درحال توسعه ای که حضور در برخی بازارهای داخلي خدمات مالي را ضروري مي دانند محدودیت‌های مختلفی را اعمال مي کنند همانند محدودیت در خريد سهام داخلي، الزام به انتقال تکنولوژی یا محدودیت در کارکنان بومي، محدودیت حضور تجاری و يا گسترش جغرافيايي فعالیت بانک‌های خارجی .

کشورهای توسعه یافته‌ای که نقش حياتی در بازار خدمات مالي دارند خواستار آزادسازی در اين بخش از طريق سرمايه گذاری خارجی در سهام شرکت‌ها هستند. ساير موانع در تجارت خدمات شامل محدودیت در ماهیت حقوقی شرکت (الزامات تاسيس شرکت)، محدودیت در خريد یا اجاره املاک، ماليات و سوبسید تبعيض آميز، الزامات در ملیت، الزامات اعطای مجوز غير روشن، وجود انحصار، واگذاری اتکايی اجباری، محدودیت جغرافيايي، الزامات حداقل سرمايه، الزامات اقامت و ورود به کشور برای کارکنان سطوح بالا و اعضای هیئت مدیره مي باشند.

علاوه بر در خواست برای کاهش موانع در تجارت خدمات و مسائل مربوط به طبقه بندی خدمات مالي، موضوع نظارت از مباحث اساسی مورد توجه اعضا بوده است. اعضا توافق کردند که در مذاکرات آتی در اين مورد بحث شود. کشورهای عضو اعلام کردند که وجود چارچوب نظارتی مناسب پيش شرط باز نمودن بازار در هر کشوری است. بنابراین، کشورها گفت وگو درباره افزایش شفافیت، چه به صورت بخشی (برای مثال در زمینه تجارت خدمات^۱) یا در گروه‌های کاری، درباره نظارت داخلي^۲ در مباحث آتی را مورد تأکید قرار دادند. کشورها همچنین به اهمیت ارتباط میان نظارت داخلي و ایجاد شاخص‌های احتیاطی اشاره نموده و برخی از کشورهای درحال توسعه نگرانی خود را درباره پيشنهادهای مربوط به شفافیت و تأثیر آن بر حق کشورها در تنظیم بازار و تعقيب اهداف ملی بیان نمودند.

بر اساس مجموع مباحث انجام شده، برخی از کشورها ابراز امیدواری کردند که موارد زیر در

1. Marking party on Domestic Regulation

2. Committee on Trade in Fincial (Service)

پیشنهادهای آتی مورد توجه قرار گیرند:

- الف) استفاده از پیوست خدمات مالی در تنظیم جدول تعهدات،
 ب) تعهدات بیشتر در حالت سه به ویژه در زمینه محدودیت کامل یا حق ایجاد شرکت جدید یا کسب مالکیت شرکتهای موجود یا تأسیس یا مشارکت با شرکتهای داخلی،
 پ) تعهدات حالت‌های یک و دو به ویژه در زیر بخش‌های مناسب،
 ت) حذف محدودیت در رفتار ملی و دسترسی به بازار شامل حذف قوانین تبعیض آمیز و مقررات انحصاری، محدودیت در تعداد یا تأیید نیاز اقتصادی،

ث) شفافیت در توسعه و اجرای مقررات و قوانین و رویه های اعطای مجوز شفاف و سریع.

از مجموع پیشنهادهای واصله ۳۲ مورد (از ۶۸ مورد) مرتبط با بیمه و خدمات مرتبط با بیمه بوده‌اند. مهم ترین ویژگی با توجه به کشورهای پیشنهاد دهنده به این صورت بوده است:

در کشورهای توسعه یافته: درحالی که محدودیت‌های جغرافیایی کاهش یا حذف شدند، محدودیت در تأسیس شرکت، انواع معاملات و ملیت برای اعضای هیئت مدیره، محدودیت‌های افقی بر روی سرمایه گذاری ها (شامل محدودیت در ماهیت حقوقی و سهام خارجی، مالیات، سوبسیدها و خرید اسلاک درحالت چهار) تغییر نکردند. علاوه بر این موارد، محدودیت های حفظ شده شامل محدودیت در نحوه فعالیت بیمه ای (برای مثال تنها از طریق انطباق با مقررات استانی، مبادلات بیمه ای دو جانبه) می شوند.

در کشورهای در حال توسعه: بهبود نسبی در پیشنهادهای مربوط به بیمه و خدمات مرتبط با آن، شامل حذف یا بهبود محدودیت سهام خارجی، محدودیت در نوع شرکت و الزامات دارایی ها بوده است. تعهد در گسترش دامنه جغرافیایی و گسترش نوع فعالیت‌های مجاز نیز صورت گرفته است. برخی از کشورها نیز تعهدات جدیدی را پذیرفته اند.

سایر روش‌های آزادسازی

درحالی که اصلی ترین شیوه مذاکراتی ارائه درخواست و پیشنهاد بوده است، برخی کشورها " روش مکمل دیگری " را پیشنهاد داده اند. پیشنهادها در جزئیات متفاوتند اما باید از روش‌های واضح و روشن و از معیارهای " کمی و کیفی " استفاده کنند.

پیشنهاد ژاپن ایده شخصی در ارتباط با روش‌های مکمل در خدمات مالی ارائه می‌دهد. ژاپن پیشنهاد کرده است که در کلیه زیر بخش‌ها تعهداتی را بپذیرد؛ تعهد در حالت یک و دو با توجه به سند "Understanding" و تمرکز بر حالت سه (حذف محدودیت در خرید سهام خارجی، نوع شرکت و تعداد عرضه کنندگان).

با توجه به اهمیت فعالیت‌های نظارتی دولت، در نظر گرفتن پیامدهای چنین پیشنهادی در آینده بسیار مهم است. برخی از کشورهای در حال توسعه معتقدند که شیوه مکمل بر خلاف روح و منطق مذاکراتی گاتس است و به زیان بالا و از دست رفتن انعطاف پذیری منتهی می‌شود. علاوه بر این، شیوه مکمل به ماهیت پیچیده خدمات مالی و چارچوب نظارتی آن توجه ندارد.

مسائلی که باید مورد توجه قرار گیرند عبارتند از: چالش‌های روش مکمل در خدمات بیمه، کاهش انعطاف پذیری مقرراتی، تغییر رژیم حقوقی که بر مبنای ملاحظات اجتماعی، تاریخی و توسعه ای شکل گرفته اند: ارزیابی منفی محدودیت‌ها (مواردی که به شکل حقوقی شرکت و یا تفاوت‌های اجتماعی فرهنگی مرتبط هستند). ارائه جدول تعهدات الگو با هدف دسترسی اثربخشی به بازار برای عرضه کنندگان خدمات بیمه نیز از جمله پیشنهاد های ارائه شده است.

این جدول دارای دو بخش است: یک بخش برای تعهد در دسترسی به بازار و رفتار ملی در دو ستون مجزا (چه برای تعهدات جدید و چه برای اصلاح تعهدات قبلی). بخش دیگر به شکل تعهدات اضافی شامل مقررات داخلی و معیارهای آن است. در حالی که بخش اول را هر کشور بر اساس شرایط خود تکمیل می‌کند، بخش دوم به صورت یکسان و به وسیله اکثریت کشورهای معین می‌شود.

نتیجه گیری

برخی از مواردی که کشورهای در حال توسعه باید توجه بیشتری به آنها نمایند عبارتند از: ایجاد ظرفیت بالاتر، افزایش ظرفیت داخلی از طریق همکاری با سایر بازارهای در حال ظهور یا کشورهای هم سطح که می‌تواند به روش‌های زیر انجام شود:

- تبادل و جابه جایی نیروهای انسانی ماهر و مهارت‌های مدیریتی،
- همکاری مالی جنوب- جنوب در تجارت بیمه با توجه به الزامات نظارتی و سرمایه ای و

- ایجاد بانک اطلاعاتی که امکان تبادل اطلاعات و دسترسی به آن را فراهم نماید.
- آموزش نیروهای حرفه ای: نیاز به افزایش سطح مهارت نیروی انسانی در بخش خصوصی، عمومی و نظارتی وجود دارد. با توجه به ماهیت فنی بیمه در حسابداری بیمه، تعیین نرخ، صدور بیمه نامه و... با توجه به این که این فعالیتها در برخی زیر بخش های تخصصی چون خدمات اکچوئری، حسابداری، نمایندگی / کارگزاری به تخصص فنی نیازمند است. تحقق این هدف از طریق تأسیس مدارس تخصصی آموزش بیمه، جابه جایی و انتقال نیروی انسانی متخصص بین کشورها، در سطوح بین المللی و یا میان بخش های مختلف دولتی و خصوصی و نظارتی کشورهای مختلف امکان پذیر است.
- چارچوب نظارتی: نظارت نقش کلیدی در حفظ ثبات، یکپارچگی و اعتماد عمومی به خدمات بیمه ای دارد. ماهیت پیچیده و چند بعدی بیمه، نظارت در این حیطة را بسیار پیچیده می سازد. از چالش های پیش رو افزایش سرعت تغییرات و انطباق ناظران با این روند می باشد، در حالی که در کشورهای در حال توسعه این مسائل و مشکلات به علت ساختار فراهخشی ناکافی و نامناسب به مراتب دشوارتر و جدی تر هستند.
- افزایش آگاهی عمومی: افزایش آگاهی مصرف کنندگان درباره قیمت، محصول و قدرت مالی عرضه کنندگان در دستیابی به بازار مناسب، به ویژه در بیمه های زندگی بسیار مؤثر است. سایر مواردی که توجه به آنها لازم است عبارتند از:
 - تکنولوژی: علاوه بر کاهش هزینه، افزایش سرعت دسترسی و قدرت انتشار اطلاعات، تکنولوژی در کاهش کلاهبرداری و تقلب نیز نقش مهمی دارد برای مثال در سیستمی که ناظر، اطلاعات مربوط به کلیه شرکتها را به صورت آن لاین در اختیار دارد احتمال وقوع ورشکستگی به مراتب کمتر خواهد بود.
 - نیاز به تبادل اطلاعات و دیدگاه ها میان کلیه ذی نفعان شامل ناظران، شرکتهای خصوصی، انجمن های حرفه ای بیمه ای و مصرف کنندگان.
 - قوانین مبادلات ارزی خارجی در خدمات مالی، بیمه، بخشی است که در آن نیاز به جابه جایی وجوه قابل توجه در قالب قراردادهای بیمه ای حمل و نقل MAT و یا بیمه های اتکایی میان کشورها، چه به عنوان حق بیمه پرداختی و چه به عنوان خسارت دریافتی وجود دارد.

پیوست ها

پیوست یک

بازار بیمه آفریقا

بازار بیمه آفریقا در کشورهای مختلف در مراحل متفاوتی قرار دارد و سهم هر کشور در حق بیمه این قاره با سطح توسعه اقتصادی آن در ارتباط است. کشورهای آفریقایی دارای ۶۵۰ بیمه گر مستقیم و اتکایی هستند و در آمد ناخالص حق بیمه ای معادل ۳۸ میلیارد دلار دارند. آفریقای جنوبی توسعه یافته ترین اقتصاد و بیمه را در این قاره دارد و حق بیمه ای معادل ۳۰ میلیارد دلار، یعنی ۷۹ درصد کل حق بیمه این قاره را تولید می کند. ۱۰ کشور آفریقایی (مراکش، مصر، تانزانیا، کنیا، مورتیانی، نامیبیا، نیجریه، الجزایر، ساحل عاج و کامرون) ۱۵ درصد حق بیمه مستقیم و اتکایی را تولید می کنند که رقمی معادل ۷/۵ میلیارد دلار است و سایر کشورها ۹ درصد سهم حق بیمه یا معادل ۳/۴ میلیارد دلار حق بیمه تولید می کنند. در اغلب کشورهای آفریقایی بستر و زمینه بالقوه رشد بالا در کنار چالش ها و مشکلات جدی وجود دارد. عملکرد نهادهای نظارتی بیمه در آفریقا، متفاوت است. برای مثال جیبوتی نهاد نظارتی مالی مستقلی دارد که بسیار پیچیده است و بر اساس استانداردهای بین المللی فعالیت می کند. CIMA زیر مجموعه نهاد نظارتی بیمه ای ۱۲ کشور فرانسه زبان Sub-Saharan می باشد که مستقل و خوب سازماندهی شده است. به منظور غلبه بر چالش های گاتس و تعهدات این کشورها در سازمان تجارت جهانی برخی کشورها مقررات خود را مورد بازبینی قرار داده و نهادهای نظارتی مستقل ایجاد کرده اند و پیروی از اصول حرفه ای بیمه را سر لوحه کار خود قرار داده اند. آزادسازی موفق در این بخش نیازمند دقت و وجود پیش شرط های لازم از جمله نهاد نظارتی و مقررات نظارتی است. کشورهای آفریقایی خواستار حمایت بین المللی برای تقویت بازارهای خود، افزایش ظرفیت و بهبود نظارت بر بیمه شده اند.

پیوست دو

توسعه بازار بیمه چین

در دهه گذشته بازار بیمه چین یکی از پویا ترین بازارهای بیمه ای در منطقه جنوب آسیا و در سطح جهان بوده است. میزان حق بیمه از ۴۶ میلیارد یوان در سال ۱۹۸۰ به ۴۳۱/۸۱ میلیارد یوان در سال ۲۰۰۴ رسیده است. اگرچه میزان حق بیمه چین به ۵۲/۱۷۱ میلیارد دلار با ۱/۶۱ درصد از سهم بازار بیمه جهانی و رتبه یازدهم است، اما تراکم بیمه (حق بیمه سرانه) معادل ۴۰/۲ دلار است که بسیار کمتر از رقم متوسط جهانی (۱/۵۰۲ دلار) و هفتاد و یکمین کشور در جهان بوده است.

توسعه صنعت بیمه چین در ۲۵ سال گذشته با سه مرحله مشخص و تدریجی متناسب با رشد و اصلاحات اقتصادی این کشور مرتبط است. اولین مرحله بازگشایی بازار در سالهای ۱۹۸۰ الی ۱۹۸۱ است. دومین مرحله گرایش به سوی بازار (۱۹۹۱-۱۹۸۶) و مرحله سوم بازگشایی بازار و رشد سریع (تا کنون-۱۹۹۲) می باشد. جدول زیر نگاهی به بازار بیمه چین را در پایان سال ۲۰۰۴ نشان می

دهد.

نوع شرکت	تعداد فعال	تعداد شرکتهای داخلی
گروه های بیمه ای (هلدینگ)	۵	
بیمه گر زندگی	۲۹	۹
بیمه گر اموال	۲۹	۱۶
بیمه گر اتکایی	۵	۲
واسطه های بیمه ای	۱۲۹۷	نماینده بیمه: ۹۲۰ کارگزار: ۱۹۷ ارزیاب خسارت: ۱۸۰

در نوامبر سال ۱۹۹۸ نهاد نظارتی جدیدی ایجاد شد که کمیسیون نظارت بیمه چین نامیده شد. قانون بیمه جمهوری خلق چین اصلاح شده در سال ۲۰۰۲، بازار بیمه چین را کنترل می کند. بازار بیمه چین به تدریج به روی جهان گشوده شد. در دهه ۱۹۸۰، دولت به چندین شرکت بیمه خارجی اجازه

تاسیس دفاتر نمایندگی را داد. در سال ۱۹۹۲ شورای دولتی شانگهای را به عنوان اولین شهر به روی بیمه گران خارجی باز کرد و شهرهای دیگر به تدریج به آن اضافه شدند. ویژگی مرحله فعلی بازگشایی کل بازار و اجرای مقررات بر اساس تعهدات چین در گاتس می باشد.

پیوست سه

عملکرد IAIS

IAIS سازمان بین المللی خصوصی ناظران بیمه ای در سراسر جهان است (با ۱۶۰ عضو و ۷۰ عضو ناظر) که همکاری، ایجاد و تعامل میان ناظران بیمه ای را افزایش می دهد. برای دستیابی به این هدف IAIS استانداردها و ضوابط کاری مختلفی را تعریف و منتشر می کند که از آن جمله می توان به "اصول اساسی بیمه" (درباره کفایت سرمایه و حدتوانگری، بیمه اتکایی، افشای اطلاعات و معاملات بیمه ای بین کشورها)، "استانداردهای نظارتی کفایت سرمایه و توانگری (درباره قوانین احتیاطی، نظارت، دارایی ها و بدهی بیمه نامه ها)" "استانداردهای نظارتی بر شرکت های بیمه اتکایی" (شامل این که شرکت های بیمه اتکایی چگونه باید نظارت شوند)، "استاندارد شفافیت" (افشای اطلاعات برای عموم توسط بیمه گران) و "استانداردهای معاملات بیمه بین مرزی" (اصول حرفه ای بیمه برای معاملات بیمه ای شرکت‌های بین المللی) را می توان نام برد.

از طریق برنامه ارزیابی مالی، صندوق بین المللی پول و بانک جهانی میزان به کارگیری این اصول ارزیابی می شوند. این سازمان هم چنین کشورها را به شناسایی نقاط ضعف در اجرای استانداردها و به کارگیری آنها تشویق می کند و برای این منظور از روش‌های خود ارزیابی، آموزش مسائل نظارتی، سمینارهای منطقه ای و مشاوره فنی استفاده می کند.

واژگان کلیدی:

تجارت بیمه، سازمان جهانی تجارت، نظارت بیمه

منبع:

"Trade and development aspects of insurance services and regulatory frameworks", UNCTAD

Secretariat, United Nations, New York and Geneva, 2005.